

ГЛАВА VII.

Сынове Ноевы.

Като слѣзълъ отъ Араратскѣ-тъ горѣ, Ной наченалъ да работи земѣ-тъ и, между друго, насадилъ и лозе. Кога узрѣло гроздіе-то, той изстискалъ отъ него вино и, като не му знаелъ по-отнапрѣдъ силѣ-тъ, напилъ ся отъ него толкосъ много, что-то ся опилъ. Като обезсилѣлъ отъ вино-то, той забравилъ себе си и лежалъ въ кѣщи голъ. Хамъ, като видѣлъ бащѣ си въ такова неприлично положеніе, почелъ да ся насмива надъ него и обадилъ това на братіе-то си. Но Симъ и Іафетъ взели дрехъ, влѣзли заднимъ въ кѣщи и покрыли бащѣ си, безъ да видятъ голотѣ-тъ му.

Кога ся пробудилъ, Ной ся научилъ за непочтителныя постѣпкѣ на Хама и казалъ: „Да бѣдешъ ты проклетъ! Твоитѣ внуцы, дѣца Ханаановы, да бѣдѣтъ робы на внуцы-тъ отъ твои-тъ братіе“. А Симу и Іафету, които почели бащѣ си още и въ неприлично-то му состояніе и скрили му постѣпка, казалъ: „Вы да сте благословены! Потомство-то ви ще ся умножи на земѣ-тъ и ще господствува надъ потомство-то Хамово. Ноево-то пророчество ся изпълнило надъ потомство-то на сынове-тъ му.

Отъ три-тъ сынове Ноевы — Сима, Хама и Іафета — ся населили всички-тъ части на свѣта. Самъ Ной поживѣлъ още триста и петдесять годинъ слѣдъ потопа.

ГЛАВА VIII.

Стѣлпотвореніе Вавилонско.

Внуцы-тъ Ноевы ся размножили: всички они, като единъ народъ, говорили единъ языкъ. Като ся размножили, они наченали да ся разсѣватъ по земѣ-тъ; по прѣди да ся разсѣятъ совершенно и да ся отдалячатъ единъ отъ другъ, сговорили ся да съградятъ единъ голѣмъ градъ и высокъ